

[Tove Jørgensen]

gratis hjemmehjælp i den periode, også selv om man har en mindre indtægt.

Der blev også nævnt, at vi jo nu har fået ligestillingsloven, og så skulle det ikke være nødvendigt med sikring mod fyring under graviditet. Ja, men der er skam forskel på at sige, at man ikke må fyre med henvisning til graviditeten, og så sige det, som vi siger, at der slet ikke må ske en fyring under graviditeten.

Hr. Toft sagde, at man skulle give visse ting høj prioritet, når midlerne fordeles, men at man ikke kunne gå ind for dette forslag, fordi det ville være at være julemænd. Med hensyn til det jeg sagde før netop om sammenhængen mellem pensionisttilgangen og hele fødselstilgangen, er det altså ikke kun et spørgsmål om at være julemænd. Det er et spørgsmål om at sætte ind og sikre, at vi får en økonomisk balance, som kan holde i det lange løb.

Fru Karen Thurøe Hansen sagde, at vores forslag var helt uden sund fornuft, set fra et økonomisk synspunkt. Det kan jeg jo så bare beklage, fordi det samtidig er en klar holdning til barselhvilebetænkningen, der på de fleste punkter imødekommer netop de krav, som vi har stillet op fra DKPs side. Der er altså en frygt for, at fru Karen Thurøe Hansen i hvert fald ikke vil gå ind i en positiv debat om den betænkning, der foreligger.

Samtidig understøttede fru Karen Thurøe Hansens bemærkninger mig i den frygt, jeg gav udtryk for før med hensyn til de radikales forslag. Jeg var bange for, at det, som de radikale havde taget ud af vores forslag og stillet som et selvstændigt forslag, nemlig barselhvile fra 8 uger før fødslen, spørgsmålet om sikring mod graviditetsgener og mulighed for at få sygedagpenge, og det, at man tog de uddannelsessøgendes situation op, ville blive det eneste, man ville gå ind i en debat om. De andre ting, vi rejser, vil man altså ikke tilsvarende medvirke til.

Fru Yvonne Herløv Andersen kunne jo heller ikke medvirke, og det var nok nogenlunde af de samme årsager. Det skal jeg ikke kunne sige, men det er sandsynligvis det økonomiske, der også dér tæller og spiller en rolle.

Fru Ebba Strange kritiserede, at vi tillagde kvinden de 26 uger. Der vil jeg bl. a. henvise fru Ebba Strange til et af bilagene i betænkningen fra professor B. Friis-Hansen fra rigs-

hospitalet. Jeg er ikke enig i professorens konklusion, at kvinden skal gå hjemme i 2-3 år, men jeg synes, det er vigtigt at lægge mærke til, at professoren netop tillægger amningen så stor betydning både sundhedsmæssigt og psykologisk for det lille barn. Det er ligesom det, vi har villet se i øjnene, nemlig at der altså er nogle biologiske forskelle, som man nødvendigvis må tage stilling til. Hvad der så går ud over de 26 uger, kan man jo så diskutere, for dér bliver det samme krav ikke så nødvendigt.

Det kan samtidig være et svar til hr. Tyroll. Vi vil nok ikke prioritere 9 måneders barselhvile så højt som en generel nedsættelse af arbejdstiden, så alle forældre får mulighed for det, og dér tænker vi især på arbejderklassen. Hvis det skal være realistisk, så er en generel nedsættelse af arbejdstiden en bedre løsning for arbejderfamilien end en ordning, som den ikke vil have økonomisk mulighed for at bruge.

Fru Ebba Strange spurgte, hvad vi mente med at have både dagpenge for sygdomsfravær fra det offentlige under dagpengeloven og en almindelig offentlig sikring. Det drejer sig om, at med hensyn til tiden inden de 8 uger før fødslen, altså under hele graviditeten, er det sådan i øjeblikket, at man skal have lægeattest for at kunne blive væk. Vi mener, at den gravide dér skal have mulighed for at blive væk på grund af graviditetsgener, således som overlæge Teit Kærn viser i sin undersøgelse, og det må gå under de almindelige sygedagpengeregler. Men når vi når ind i perioden fra 8 uger før fødslen og tiden bagefter, så skal der være 100 pct. dækning, for ellers vil det ikke være muligt for store dele af arbejderklassen at benytte sig af ordningen. Derfor mener jeg at man skal se vores forslag som en helhed.

Når vi taler om, at afhængigheden af arbejdsgiveren kan være afgørende, så skal vi huske på, at vi jo har et forbud mod fyring i hele graviditetsperioden. Vi mener derfor ikke, at denne afhængighed vil opstå, selv om det er den almindelige dagpengelovgivning, der gælder i den periode.

Jeg har kommenteret, hvad fru Grethe Philip sagde, med, at man netop har taget de ting ud, som vi foreslog, og så udeladt de andre ting.

Fru Inge Krogh er modstander af, at man overhovedet betaler faderen for noget. Det